

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

31. NEDELJA MED LETOM - ŽEGNANJSKA NEDELJA - 30. oktober 2022

Obhajanje godu sv. Simona in Juda Tadeja, zavetnikov rudniške župnije in posvetitev novega četrtega zvona

Ob 8.00: + Rudolf Mavec, obletna

Ob 10.00: ❶ za žive in pokojne župljane

❷ + starši Alojz in Marija Žagar, + Mari Grabner in Darko Jurman

❸ za vse pokojne iz družine Janežič iz Lavrice

Ponedeljek: 31. 10. 2022

Volbenk (Bolfenk, Wolfgang), škof; Dan reformacije, državni praznik

Ob 18.30: + Ivanka Ihan, po namenu nečakinje Majde

Torek: 1. november 2022

VSI SVETI - Dan spomina na mrtve - državni praznik

Ob 8.00: + Andrej Pogačnik

Ob 10.00: + Filip Ogrinc, po namenu domačih

Ob 14.00: za žive in pokojne župljane

Sreda: 2. 11. 2022 - Spomin vseh vernih rajnih

Ob 8.00: po namenu svetega očeta

Ob 10.00: za rajne duše

Ob 18.30: + Alojzija Fortuna, ob rojstnem dnevu

Četrtek: 3. 11. 2022

Viktorin Ptujski, škof, mučenec

Ob 18.30: + Marija Perko in + starši Mencin

Petek: 4. 11. 2022

Karel (Drago) Boromejski, škof - prvi petek

Ob 17.30: + stric Martin Slapšak, ob rojstnem dnevu

Sobota: 5. 11. 2022

Zaharija in Elizabeta, starši Janeza Krstnika - prva sobota

Ob 18.30: + Viktorija Zupančič, po namenu Neže Istenič

32. NEDELJA MED LETOM - ZAHVALNA NEDELJA - 6. november 2022

Lenart, opat

Ob 8.00: + Alojzije Horvat-dimnikar, 30. dan smrti

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

Župnija Sv. Simona in Juda Tadeja - Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 30. oktobra do 6. novembra 2022

ZVONOVI ZVONITE

Zvonovi zvonite - na ta veseli dan, ki nam ga je pripravil Gospod, končno tudi z našo pomočjo. Na današnjo žegnanjsko nedeljo, ko je g. škof Anton Jamnik posvetil novi zvon in blagoslovil obnovitvena dela na zvoniku, praznujemo zvonove.

Celó Bog potrebuje oglaševanje. Ima zvonove. (Aurélien Scholl). Zvonovi imajo veliko nalog. Sklicujejo nas k bogoslužju. Opozarjajo nas na naše skupne dolžnosti in na našo solidarnost. Zvonovi naznanijo posebne dogodke kot "hudo uro", požar, smrt. Zvonovi so zvonili zaradi kuge ali nevarnosti sovražnika. Ko še ni bilo gasilskih siren, so klicali na pomoč z bitjem, ki ga imenujemo "biti plat zvona". Zvonovi nas osveščajo letnega ritma, posebej cerkvenega leta. Zvonovi zvonijo "delopust" in Kristusovo trpljenje. Zvonijo zjutraj, opoldne in zvečer, da nas spomnijo na povezanost z Bogom skozi ves dan. Zvonovi oznanijo nedelje, da bi ločili nedelje in praznike od dela in delovnih dni. Zvonovi sporočijo posebne dogodke ali njihove obletnice, ki bi se jih morali vsi posebej spominjati: zvonili so ob 100. obletnici konca 1. svetovne vojne 21. septembra 2018 in 24. junija 2021 v čast 30. obletnice slovenske samostojnosti in neodvisnosti. Zvonovi zvonite ...

☛ **Sedaj po maši bo ofer** za notranjo prenovu zvonika, za sanacijo zvonov, nabavo novega zvona in novo avtomatizacijo zvonjenja. Že vnaprej Bog plačaj za vaše velikodušno razumevanje in darovanje.

☛ **V torek obhajamo praznih Vseh svetih**. Maše bodo ob 8. in 10. uri dopoldne in ob 14. uri popoldne. Po maši bomo šli na pokopališče in tam molili za naše rajne, nato pa še v cerkvi vse štiri dele rožnega venca. Nekateri se pač ne morete pridružiti tej molitvi, a sem prepričan, da molite doma. Rože so lep in sveče topel izraz naše ljubezni do pokojnih, molitev pa je izraz upanja, da zdaj živijo pri Bogu. Pri vseh mašah bo priložnost za zakrament sprave.

☛ **V sredo se spominjamo Vseh vernih rajnih**. Pri maši prosimo zanje Božje usmiljenje, naj jim podari polnost večnega življenja. Vsak duhovnik sme ta dan darovati tri maše. V naši cerkvi bo prva maša ob 8. uri, druga ob 10. uri in tretja ob 18.30. Po maši ob 10. uri bodo pri križu na pokopališču najprej kratke molitve za rajne, potem bom z blagoslovljeno vodo pokropil posamezne grobove.

☛ **V četrtek pred prvim petkom** ob 17.30 vabljeni k molitveni uri za nove duhovne poklice. To je tudi Jezusovo naročilo!

☛ Na **prvi petek** bom dopoldne našim bolnikom na domovih prinesel zakramente, drugi pa vabljeni k večerni maši, da skupno počastimo Jezusovo Srce in mu izročimo svoja življenja. Na ta petek bo **maša ob 17.30**, ker imam zdravniški pregled.

☛ **Prva sobota** je posvečena posvetitvi Marijinemu brezmadežnemu Srcu in molitvi za svetost duhovnikov.

☛ **Prihodnjo nedeljo bomo obhajali kot zahvalno nedeljo**. Razmišljali bomo o hvaležnosti: zahvaljevali se bomo Bogu, kakor tudi drug drugemu in materi naravi, saj smo v svojem obstoju medsebojno usodno povezani. Šele zavest odvisnosti in dolžnost hvaležnosti naredi življenje bogato in odpre oči za to, da neskončno več prejemamo kot dajemo. Vabljeni k tej posebni zahvalni maši.

**Ljudje so bili od nekdaj sebični
in pogosto ne preveč dobri,
a zvonili so večerni zvonovi,
lebdeli nad polji, nad gozdovi.
Opominjali so nas,
naj pustimo ob strani nepomembne, zemeljske stvari,
čas in misli posvetimo večnosti.**

V te kamne, v te zvonike

so naši predniki dali najboljše od sebe, vse znanje življenja.

Aleksander Solženicin (†2008)

LJUBEZEN NIKOLI NE MINE

/1 Kor 13,8/

“Ljubezen nikoli ne mine”.

Resničnost teh besed apostola Pavla potrjujemo vsakič, ko stojimo pred grobovi naših dragih sorodnikov, prijateljev, znancev ali ko obiščemo skupna grobišča, vojaška, umrlih v nesrečah, po nedolžnem pobitih ... Na ta način izpričujemo, da imamo pokojne, posebej domače, še vedno radi, da se povezanost med nami in njimi ni pretrgala. Kajti **“Ljubezen nikoli ne mine”**. Te besede je Pavel napisal, ko je razmišljal o mejah človeškega razumevanja in zmožnosti. Vse so le drobci. Človek je omejen, piše Pavel. O ljubezni pa zapiše: **“Ljubezen nikoli ne mine”**. Ljubezen seže čez naše meje. Čez meje tistega, kar razumemo in čutimo. In tudi čez meje smrti.

Vsak od nas bi lahko v nedogled pripovedoval o izkušnjah ljubezni svojih staršev, sozakonca, otrok, sorodnikov, prijateljev ...; pripovedoval o občudovanju tistih, ki so si pustili vzeti življenje zaradi pričevanja vere, ljubezni do bližnjega ali do domovine.

To ljubezen in spomine nosimo naprej v svojih srcih. Kajti: **“Ljubezen nikoli ne mine”**. Tudi če naše razumevanje preneha, tudi če naši spomini obledijo in čustva splahnijo, tudi če stojimo na meji smrti, tudi če so naši dragi sorodniki zapustili ta svet, **“Ljubezen nikoli ne mine”**. In tako bo, dokler bomo živeli. Tako dolgo, dokler bodo naši pokojni prebivali v naših srcih. Dokler se jih bomo spominjali v molitvi in oskrbovali njihove grobove. Tako dolgo tudi ljubezen ne bo minila. In potem, ko nas več ne bo in bo naše spominjanje prenehalo, se bo Bog spominjal.

In ko nikogar več ne bo, ki bi se lahko spominjal, se bo Bog spominjal. Naših pokojnih in nas. Kajti **“Bog je ljubezen”** (1 Jn 4,16). In **“Ljubezen nikoli ne mine”**.

Bistvo ni v svetniškem siju ...,

ampak v tem, da sem Božja usta in oznanjam evangelij; Božja roka in pomagam ljudem in varujem stvarstvo; Božja noga in grem k najpotrebnejšim; Božje Srce in kakor On ljubim. Bistvo ni imeti svetniški sij, ampak biti evangelij - evangelij na dveh nogah.

Merilo svetosti in merilo blagrov (Mt 5,1-12a) je eno in isto. Zaradi tega se evangelij o blagih poda k prazniku Vseh svetih. Merilo svetosti in merilo blagrov je: **ljubezen**.

Blagor mu, kdor **ljubi**. In svet bo, kdor **ljubi**. Tako preprosto in jasno. Tukaj ni potrebno veliko eksegeze, ni potreben dolgoletni postopek do razglasitve za svetnika. Kdor zdaj **ljubi**, je že blažen in bo postal svet.

ZAHVALA župnika Lojzeta Zupana na žegnanjsko nedeljo ob posvetitvi novega zvona in blagoslovitvi obnovitvenih del na zvoniku

Dragi in spoštovani župljani!

Rad verjamem, da ima vsak od vas svoj delež pri tej današnji slovesnosti posvetitve novega zvona in blagoslovitve obnovitvenih del na zvoniku in zvonjenju. S svojim deležem ste izrazili svojo ljubezen in pripadnost ter odgovornost za prihodnost naše župnije. Vsakemu od vas podajam roko, da bi vedel in občutil, da je danes zraven, sprejet in zahvaljen.

Zaradi izredno slabega stanja v zvoniku smo se odločili za nujno celovito obnovo zvonika in za novo avtomatizacijo zvonjenja. Potrebna je bila nova nosilna konstrukcija iz hrastovega lesa, spust zvonov zaradi peskanja in nove uglasitve, zidarska dela na pokajočih obokih in v prostoru zvonika.

Hvala mojstru g. Janezu Moškriču, ki je s svojo ekipo ob popolnoma novi ureditvi celotnega sistema nosilne konstrukcije omogočil montažo novega četrtega zvona, vlitega v Innsbrucku.

Hvala vsem podizvajalcem za skrbno in strokovno opravljeno delo.

Hvala vsem darovalcem denarnih sredstev, ki ste vsak po svojih močeh omogočili ta omenjeni projekt, ki je danes tudi blagoslovljen. Poleg rednih nabirk na prve nedelje smo zaprosili še za botre novemu zvonu, in ti so postali: Lojze in Mari Slanc, Vid in Dragica Marinček, Slavka in Jože Janežič, Stanko in Ksenija Klemenčič Saražin, Igor in Tadeja Baškovec, Miha in Andreja Omejc in Minka Fink. Botrom in vsakemu darovalcu posebej Bog povrni!

Hvala gre g. škofu Antonu Jamniku, da se je rad odzval našemu vabilu in je danes z nami, da je posvetil novi zvon, blagoslovil obnovitvena dela na zvoniku, vodil to slovesno mašo in s svojo navdihnjeno besedo usmeril naš pogled in naše srce v nebo in drug drugemu.

Hvala inšpektorju moje salezijanske skupnosti g. Marku Košniku, ki me na tej župniji pozorno podpira in dviga.

Hvaležen sem za pomembno duhovno oporo in spodbude g. Alojzija Slavka Snoja, da me je nekoč poslal v to ljubljeno župnijo in se vedno razveseli povabila na naše slovesnosti in praznovanja dosežkov.

Hvala vsem sobratom v skupnosti na Rakovniku, s katerimi smem deliti skupno življenje.

Zahvalo zaslužijo vsi sodelujoči pri današnjem bogoslužju: domači pevski zbor, gostujoči mešani zbor iz Šentjošta z organistko Nežo, operna pevca Lucas Somoza Osterc in Marko Fink, naš otroški zbor, mašni bralci, ministranti in ministrantke; zahvalo zaslužite vsi, ki ste vključeni v oznanjevalno, gospodarsko in dobrodelno dejavnost naše župnije; vsi, ki čistite in krasite naše svetišče, ki kosite in urejate okolico naše cerkve in ostalih zgradb na tem hribu skozi vse leto; zahvalo zaslužijo naše gospodinje, ki za vse župnijske slovesnosti napečejo sladkih dobrot, mesnica Marinček, ki vedno postreže z najboljšim, organizatorji srečelova in celotnega današnjega praznovanja, župnijska gospodinja Majda, vsi redni nedeljski strežniki jutranje kave. Med vsemi temi župnijskimi sodelavci posebej pohvalim našo mladino, ravno tako otroke, ki radi ustrežejo majhnim prošnjam ali ponujajo srečke.

Veliko razlogov imamo za veselo praznovanje tudi sedaj po maši. Prav prisrčno vabljeni vsi: domači farani, dragi gostje iz Gorič in Šentjošta, sorodniki naših faranov, vsi, ki so vas sem gor privabili naši zvonovi. Vabljeni, da podprete srečelov in kupite srečko za 5 evrov. Vsaka srečka skriva presenečenje za Vas in daje priložnost za dobro delo pri preostalem kritju stroškov.

V slovenščini sta zelo posrečeno skupaj besedi zvon in zven. Zvon zveni, zven pa je sestavljen iz neskončne množice različnih tonov, in vendar zvenijo skladno.

1. zvon: premer 110 cm, 687 kg, ton f1 -4/16, letnik 1862, Antonii Samassa Ljubljana, dve podobi: sv. Simon in Juda Tadej ter Križani z Marijo in Janezom pod križem

2. zvon: premer 90 cm, 388 kg, ton b1 -5/16, letnik 1922, Strojne tovarne in Livarne Ljubljana, tri podobe: sv. Anton Padavanski, sv. Barbara in sv. Jožef

3. zvon: premer 76.5 cm, 258 kg, ton des2 -4/16, letnik 1922, Strojne tovarne in Livarne Ljubljana, podoba: sv. Alojzij Gonzaga

4. novi zvon: premer 56.7 cm, 103 kg, ton f2 -4/16, letnik 2022, Grassmayer Innsbruck, podoba: sv. Janez Bosko

Naši štirje zvonovi imajo vsak svoje ime in svoj ton, imajo različen premer, čas in kraj izvora, kakor lahko vidite na spominski razglednici. Kljub svoji raznolikosti skupno skladno zvenijo. Tako imajo simbolno in neposredno moč, da nas opozarjajo na pripadnost eni župniji, da smo lahko v vsej naši različnosti v veri in ljubezni složni in solidarni.

Zvonove sprejemamo kakor osebe. Zato imajo imena. Naš novi zvon nosi ime sv. Janeza Boska. Lepo smo ga okrasili, se zbrali okrog njega in ga morda solznih oči pospremili v zvonik. Da. Zvonovi imajo glas: kličejo, vabijo, spremljajo, nenazadnje tudi na zadnji dom. Smemo verjeti, da nas Bog poskuša

doseči tudi po zvonovih. Uporablja jih tako rekoč za svoje oglaševanje.

Po vsem tem se verjetno nihče več ne čudi, čemu smo obnovili zvonove, zvonik in zvonjenje, čemu ta potrata denarja za novi zvon. Ker zvonovi pač niso muzejski predmeti. Slovenci smo že stoletja versko in kulturno vraščeni v življenje zvonov.

Dragi in spoštovani, želeli je, da bi s pomočjo zvonov in s pomočjo vere izginila marsikatera "huda ura" iz našega življenja in bi namesto nje nastopila "vesela ura" Božjega blagoslova nad našim osebnim in skupnim življenjem.